

האיש שעניו הפילה
הועדה את האחריות
לחץ את ידי האיש שבא
במקום האחראי השני.

לכאורה, היתה זאת תמונה המי
מה לגמרי. אבל היא אמרה את
הכל.

שרון: מרזה ובועט

עד כאן המיסטרים שממטיר
שרון על חבריו לאוהלו, המטר הר
אחרון הומטר החוצה, לעבר ה
שבועון האמריקאי טיים. כאשר
הגיש שר-הביטחון היוצא תביעה
בסך 300 אלפי דולרים נגד טיים,
הוא ביקש להשיג מטרה נוספת -
מלבד ההגנה על "שמו הטוב".

להמטיר

החוצה

מישפטידיבה מסוג זה, טיבעם
להימשך זמן רב, ולמשוך אליהם
תשומת-לב ציבורית רחבה. חבריו
של שרון לממשלה אומנם מבקשים
לשכוח ולהשכיח את הפרשה הנפי
שעת של הטבח בצברה ובשאתילא,
אך לשרון לא איכפת לשוב ולה-
זכירה. הוא מרגיש כי הוא היחיד
במערכת הפוליטית ששילם מחיר
כלשהו על חלקו בפרשה. לא זיק,
כך הוא סבור, להתירה כפצע
פתוח וכאיום מתמיד על חבריו -
מנחם בגין ויצחק שמיר, למשל.
- שיצאו ללא סריטה, כימעט.
ממסקנות הוועדה.

אם יזכה שרון במישפט, יהיה
זה עבורו גם "טיהור" חלקי בעיני
דעת-הקהל הרחבה. שרון רוצה
למצוא-אחן בעיני חברי מרכז חרות,
אך הוא יודע שכדי להיות ראש-
ממשלה, הוא צריך גם להיות ראש-
או לפחות לחוסר-התנגדות - מי
צד אנשים שמחוקן לתנועתו. המי
שפט יעניק לו אפשרות להציג את
גירסתו שלו לפרשת-הטבח.

הצלחה במישפט - למשל, אם
בית-הדין יקבע שבדו"ח הסודי
של הוועדה אין זכר לטענה כאילו
שרון יעץ לראשי הפלאנגות לנקום
את רצח מנהיגם - תיראה בעיני
אנשים פשוטים, החסרים השכלה
מישפטית, כטיהור של שרון מן
ההאשמות החמורות שהוועדה הר-
יעה אותו לגביהן.

מישפט עברי ישן אומר: "ויש-
מן ישורון ויבעט". אריאל שרון
הוא עכשיו "רה"ו יותר, לפחות
למראית-עין, מבחינת תפקידו ב-
ממשלה, אך הוא עדיין בועט לכל
עבר.

משה ארנס במישרת שר-הביטחון
שהתפנתה, הוכיח שרון את כושרו
כמה פעמים.

להמטיר

פנימה

הוא הבהיר בצורה שאינה משת
מעט לשתי פנים כי הוא אינו מת-
כוון כלל לוותר על ניהול ענייני
הביטחון הלאומי של ישראל, למי
רות מסקנותיה של ועדת-כהן, צי-
רופו לוועדת-השרים לענייני-ביט-
חון ולצוות-ההיגוי לענייני לבנון
ולעניין השיחות על האוטונומיה
לא יישאר על הנייר בלבד, והוא
לא יהיה בבחינת "עוד חבר" ב-

רמו לכך היתה השאילתה שהיפ-
נה שרון אל שר-החוק, יצחק
שמיר, שייבת ממשלה, בעניין ה-
שיחות עם מצרים על סלע-המח-
לוקת בטאבה. היוזמה הזאת הגיעה
במהירות-הקול אל כל-התקשורת.
זה היה רק רמז. יותר רמזו היא
הדרישה לקבל שתי לשכות, ביר-
שלים ובתל-אביב. זוהי כבר אמר-
רה ברורה: לא רק שאינני עומד
להגביל את פעילותי בממשלה, מבי-
קש שרון לומר, אלא שאני אף
מבקש להגבירה. אני רוצה להיות
סמוך למישרד-הביטחון בתל-אביב,
ולשם-כך אני זקוק ללישכה שם;
ואני מבקש להיות סמוך גם ללי-
שכת ראש-הממשלה בירושלים -
ולצורך זה תוקדש הלישכה ש-
בבירה.

באותה עת נודע גם שאנשי שרון
מרחיבים את פעילותם בתוך הסני-
פים של תנועת חרות. הם יודעים
יפה שרבים מחברי-השורה של
חרות אינם מבינים מה פסול מצ-
אה ועדת-כהן במעשיו של שרון,
דווקא מ שום שהוא עשה אותם.
שרון רוצה להיבנות מחוסר-התב-
נה הזה, ומכרסם במרץ באגפיהם
של מתחריו על כתר היושעה.
חבריו השרים של שרון עוקבים
בדאגה אחרי מהלכיו. הם יודעים
כי דבריו על "הבגידה" שבגדו בו
חבריו לממשלה מוצאים אווננים
כריות בחרות.

נית של ראש-הממשלה, אך קשה
להתחמק מן המחשבה שכאשר
עשה בגין מה שעשה, עמדה לפ-
ניו גם הדוגמה של ג'ונסון-הובר,
היו אלה עוזריו של שרון שהד-
ליפו בזמנו לעיתונים כי הוא מק-
ליט את שיחותיו עם ראש-הממ-
שלה, מנחם בגין, שמיטיב כבר
להכיר את שרון, יודע עד כמה
גדול כוחו כשהוא מבקש לתקוף

הנשיא האמריקאי לינדון ג'ונ-
סון נשאל פעם מדוע אינו מפרט
ממישרתו את מנהל האף-בי-איי ה-
קשיש, אדגר הובר, "מוטב", השיב
ג'ונסון, "שהוא יהיה בתוך האוהל
וישתין החוצה, ולא יעמוד בחוץ
וישתין פנימה."
כוונתו של ג'ונסון היתה ברורה
היטב לשומעיו. לא היה זה סוד
שמנהל סוכנות-החקירות הפדרא-

ברוך הבא!

ולחוק, והחליט כי מוטב להשאירו
"בתוך האוהל."
אך זה, כך מסתבר, אינו עוזר
יותר מדי. אריאל שרון, אם להש-
תמש באמירתו של ג'ונסון, מסוגל
להישאר בתוך האוהל, ולהמטיר
החוצה וגם פנימה, בעת-יבועונה-
אחת.
בשבוע הראשון לכהונתו של

לית מחזיק בתיקו מסמכים ועי-
דויות, המכונים נגד ראשי המי-
טר האמריקאי, כתעודת-ביטוח פור-
ליטית, שאומנם הועילה לו.
ראש ממשלת-ישראל, מנחם בגין,
טרח להחזיר את השר אריאל ש-
רון אל הנהלת ענייני הביטחון ה-
לאומי של ישראל. כמה פרשנים
מיירו לייחס זאת לתבונה המדי-

משה ארנס, שר-הביטחון החדש,
ערך טכס קצר עם כניסתו לתפ-
קידו. את פניו קיבל הרמטכ"ל,
רפאל איתן, בתצלום נראים הש-
ניים כשהם לוחצים בחמימות איש
את ידי רעהו.
דרוש מבט שני, כדי לראות ש-
התצלום אינו תמים כל עיקר.
הוא משקף את העיות המיסלצתי
שהפך לגורמה במדינה, אחרי פיר-
סום הדו"ח של ועדת-כהן.

מסקנות שכאלה, ועדת-החי-
קרה הטילה אשמה נוראה על
רפאל איתן: שהוא נושא אישית
באחריות עקיפה לטבח של 800
גבר, אשה וילד.

הוועדה קבעה שהיה עליה לסי-
לק את איתן מתפקידו. היא נמנעה
מלעשות זאת, לדבריה, רק בשל
סיבה אחת ויחידה: שאיתן עומד
במילא לסיים את תפקידו תוך
כמה ימים. לכן נהגה בו במידת-
הרחמים.

לעומת זאת קבעה הוועדה שעל
אריאל שרון, להסיק מסקנות אי-
שיות. כל ילד יודע כי בשפה
הישראלית, "להסיק מסקנות" פני-
רושו להתמטר. כוונת הוועדה הי-
תה ששרון יסתלק או יסולק מן
הממשלה, הניסוח העדין, איפשר
לשרון להישאר בממשלה, אולם
הוא נאלץ להתמטר ממישרד-הבי-
טחון. כתוצאה מכך - ורק
כתוצאה מכך - הובא ארנס לי-
מישרד-הביטחון.

הנה, בתצלום, נראה שר-הבי-
טחון החדש, שנכנס לתפקידו ביג-
לל דו"ח כהן, לוחץ את ידו של
הרמטכ"ל, שאותה הוועדה דחתה
את סילוקו ביגלל שיקול מישיני
בילבד.
האחראי העיקר לטבח צברה ו-
שאתילא קיבל את פניו של השר,
שבא כדי לשים קץ למצב שהוליד
את הטבח. והשניים מחייכים יחדיו,
בידידות חמה.
ברחבי העולם התקבל דו"ח
ועדת-כהן כאישור מזהיר לחיוביות

רפואה

הרופה 'אמריקאית'?

רופאים משלמים שכר

נמוך, והם אינם מכינים

מדוע בחברה, שבה הכל

רוצים להתעשר, צריכים

הרופאים להיות

משרתי הציבור.

תלושייה-משכורת של הרופאים
העובדים בקופות-החולים ובבתי-
החולים הממשלתיים הם באמת
מעוררי-רחמים. על-פני השטח נר-
אה כאילו יוצאים הרופאים הפעם
למאבק מיקצועי רציני, להטבת
תנאי-שכרם.

אך יתכן - ויש לא מעט סימ-
נים המעידים על-כך דווקא בגלל
שיטת-המאבק - שפני הרופאים
למאבק שתכליתו היא מרחיקת-
לכת. לא רק הטבת תנאי-השכר,
אלא המפכה בשיטת השירות ה-
רפואי בישראל.

אם יצליח המאבק של הרופאים,
ולוא-גם לתקופת-זמן מוגבלת, ת-
היה זו הוכחה שקופות-החולים -
שכולן פוליטיות - הן מיותרות
למעשה, ואפשר להסתדר גם בלי
הביורוקרטיה המנופחת" של מי-
שרד-הבריאות הממשלתי. מה יו-
תר פשוט ויותר זול והגיוני מאשר
לקוח המשלם שירות לרופא המי-
טפל בו, בלי להזקק למוסדות-

של קולקציה מגוונת זו היא להפ-
עיל טרור כלפי האוכלוסיה הער-
בית, כדי להביא לבריתיה מן
הארץ.

מידעיות השבוע:
כחלק ממישחק פוריים" ירו
קבוצות של מתנחלים מטחיאש
לעבר השכונות הערביות. לא ברור
אם קוזקים מודרניים אלה היו
שיכורים או לא.

מן היריות נפצעה, בנס, רק
ילדה קטנה אחת.
כעבור יום תפסו מתנחלים את
אחיה הקטן של הילדה. האשמה:
הוא יידיה במכוניתם כדור-ישלג.

הצבא הצליח לשחרר את הנער
מחוספיו לפני שאונה לו רע.
אחריות "עקיפה" ברור כי
כל אלה אינם אלא סימנים קטנים
המבשרים את האסון המתקרב.

צברה ובשאתילא הוכח, שמי
שבכניס צפץ לעריסתו של תינוק
אינו יכול להתנער מן האחריות
("העקיפה") למות התינוק.
באיזור חברון עלול כלל זה
להוכיח את עצמו מחדש. מי ש-
מכניס חבורות של מופרעים כי-
"מתנחלים" לאיזור זה, וביניהם
פאשיסטים מוצהרים מאנשיו של
"הרב" מאיר כהנא, לא יוכל בבוא
היום להתנער מן האחריות למע-
שים הנוראים שהם יעשו. שהרי
מי שמסוגל לזרוק רימון-יד על
הפגנה של שוחרי-שלום בירושלים
לא יחסס להכניס מכונית-תופת
לשוק בחברון או במחנות-הפלי-
טי.

הדמוקרטיה הישראלית ולחוסן ה-
מצפון הישראלי. בישראל עצמה
נראים הדברים קצת אחרת.

הכיבוש

אללה זכור-השלג

המלאנגות פועלות

כאיזור חברון

ושאתילא חדשה

עבודה להתרחש שם.

"אם אלוהים רוצה, גם מטאטא
יורה", אומר הפיתגם העממי.
בגדה המערבית, ניתן היה לה-
ביא חוכמה זו בגירסה חדשה:
"אם יפלה רוצה, גם כדור-ישלג
הו... נק'!"

קוואקים וקאוובים. יתכן כי
הביטוי האמיתי למצב השורר ב-
שטחים הכבושים, בשנה ה-16 של
הכיבוש, טמון בידיעות קטנות, ה-
מתפרסמות עתה מדי יום. כל אחת
מהן היתה מקפיצה את אזרחי יש-
ראל לפני 16 שנה. כיום הן נראות
כידעיות קטנות, שעוברים עליהן
מבלי להניד עפעף.

רוב הידיעות האלה מתמקדות
באיזור חברון, ולא במיקרה: שם
מרוכזת עתה אוכלוסיה של מת-
נחלים, בריונים, עולים חדשים ש-
העדיפו את ישראל על פני בתי-
החולים לחולי-נפש במולדתם, קני-
אים לאומנים, קאוובים בעלי-כיספה
וטתם מפורעים. המטרה היחידה